

DE NEUS HERINNERT, MAAR BENOEMT NIET

10.00 uur, Den Haag. Mijn collega zet een kopje darjeeling thee voor me neer. Het aroma verspreidt zich langzaam. Ik snuif de geur op, waarna mijn brein me mee op reis neemt. Naar een plek waar het zachte gezang van vrouwen die verse theebladeren plukken in de groene heuvels van de Darjeeling vallei boven alles uitstijgt. Het is vroeg in de ochtend, de mist trekt langzaam op, terwijl ik geniet van mijn eerste kopje darjeeling thee van de dag met uitzicht op Rungeet River en Sikkim. De alomvattende geur van de thee roept associaties van vrede en geluk op. Ik hoor nog net de jonge bediende vragen: *"How is your morning tea, madam?"*

Een geur kan een herinnering oproepen, dat weten we allemaal. Je brein vertelt je dat je iets eerder, misschien wel dagelijks, hebt geroken. Weet jij altijd wat het precies is? Kun je het benoemen? Negen van de tien keer waarschijnlijk niet.

Zo probeer ik wanneer ik in Thailand ben altijd de inspirerende theeceremonies van theemeester San-bao bij te wonen. Hij herinnert ons stevast aan de uitspraak van de Japanse zenmeester Shunryu Suzuki: *"After I finish speaking, there is no need to remember. Have a cup of tea. The knowledge is already inside."* Hij heeft gelijk. Het menselijk brein herkent geuren die vervolgens bepaalde associaties oproepen. Je weet: dit ken ik. Na de herkenning volgt de benoeming. De geur duidt op een richting, maar welke is het exact?

Tijdens de blindproefronde op het Dutch Tea Championship zie ik het altijd direct op de gezichten: herkenning, gevolgd door verbazing, verwarring en soms zelfs frustratie. Al zijn de theeën nog zo herkenbaar, benoemen lukt niet altijd. Laatst deed ik mee aan de ITC Academy Masterclass thee proeven, waarbij

"Vooral één geur daagde me uit. Na het initiële blij 'Ik ken dit! Ik kan dit!' bleef slechts frustratie over"

steevast de doos met 36 aromaflesjes van Le Nez du Café op tafel komt. Deze geurendoos is geïnspireerd op de Le Nez du Vin masterkit, die wijnsommeliers ondersteunt in hun zoektocht naar benoeming. Ik bakte er niet veel van. Vooral één flesje daagde me uit. Na het initiële blij 'Ik ken dit! Ik kan dit!' bleef slechts frustratie over. Toen het verlossende antwoord kwam, hoorde ik een diepe zucht door de groep gaan. Natuurlijk, basmatirijst!

Hoe is het mogelijk dat we geuren die we regelmatig ruiken niet thuis kunnen brengen? Het antwoord ligt verscholen in oefening. Oefening baart kunst. Basmatirijst staat thuis vaak genoeg op het vuur en toch kon ik de geur niet benoemen. Dat komt omdat ik het niet bewust heb opgeslagen.

Dus pak die geurflesjes erbij, zet de thee, ruik en proef. En nog een keer. En nog een keer. En wat mijzelf betreft? Is het niet het ideale excuus om mijn koffer weer in te pakken? De Afrikaanse zon en de Himalaya's lonken, want ik ben voorlopig nog lang niet uitgeleerd.

DEIRDRE DEPRETTERE REIST MET ORIGIN TRIPS, GESPECIALISEERD IN THEE- EN KOFFIEREIZEN VOOR PROFESSIONALS EN LIEFHEBBERS, DE WERELD ROND OP ZOEK NAAR KENNIS, ERVARINGEN EN DE MENSEN ACHTER HET PRODUCT.